

УДК 351/352  
DOI: 10.31733/2078-3566-2022-3-148-154

Юрій КОЗАР<sup>©</sup>

доктор юридичних наук, професор  
(Мелітопольський державний педагогічний  
університет імені Богдана Хмельницького,  
м. Запоріжжя, Україна)

### ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО У РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ТА СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

У роботі охарактеризовано сучасний стан нормативного та організаційного функціонування, особливостей державно-приватного партнерства (далі – ДПП), наведено власні рекомендації щодо шляхів удосконалення розвитку та запровадження стратегічного підходу до планування сталого територіального розвитку. Акцентовано на тому, що активізація планувальної діяльності, з одного боку, є закономірним етапом розвитку регіонів та окремих територій, з іншого – намаганням регіонів знайти адекватні інструменти, які б допомагали відповісти на виклики сучасного глобалізованого світу, коли істотно пришвидшуються різноманітні зміни, в тому числі політичні, економічні, соціальні, технологічні, екологічні. Висвітлюється тема державно-правового партнерства у реалізації економічного і соціально-культурного розвитку територіальних громад.

**Ключові слова:** державно-приватне партнерство, територіальна громада, стратегія, планування.

**Постановка проблеми.** За даними центральних та місцевих органів виконавчої влади в Україні, станом на 01.01.2017 року на засадах державно-приватного партнерства реалізується 186 проектів (укладено 153 договори концесії, 32 договори про спільну діяльність, 1 договір державно-приватного партнерства). Понад 60 % проектів ДПП від загальної кількості було реалізовано у сфері оброблення відходів, 20 % у сфері збору, очищення та розподілення води, понад 8 % у сфері інфраструктури та понад 3 % у сфері виробництва, транспортування і постачання тепла. Отже, питання державно-приватного партнерства в реалізації економічного і соціально-культурного розвитку територіальних громад є актуальною темою, яка потребує опрацювання та аналізу [1, с. 6].

**Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми.** Тему державно-приватного партнерства та розвитку територіальних громад досліджували у своїх працях такі науковці: В. Армашова, М. Бриль, Г. Васильченко, І. Парасюк, Н. Єременко та інші науковці.

**Мета** – висвітлення місця й ролі державно-правового партнерства у реалізації економічного і соціально-культурного розвитку територіальних громад.

**Виклад основного матеріалу.** Основним законом у системі законодавства про ДПП є Закон України «Про державно-приватне партнерство». Стаття 1 Закону України містить визначення та окреслює ознаки, які характеризують взаємовідносини державно-приватного партнерства, а саме: державно-приватне партнерство – це співробітництво між державою Україна, Автономною Республікою Крим, територіальними громадами в особі відповідних державних органів, що згідно із Законом України «Про управління об'єктами державної власності» [2] здійснюють управління об'єктами державної власності, органів місцевого самоврядування, Національною академією наук України, національних галузевих академій наук (державних партнерів) та юридичними особами, крім державних та комунальних підприємств, установ, організацій (приватних партнерів), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому цим Законом та іншими законодавчими актами, та відповідає ознакам державно-приватного партнерства, визначеним цим Законом. Сферами застосування державно-приватного партнерства є виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу; будівництво та/або експлуатація автострад, доріг,

© Ю. Козар, 2022  
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-6424-6419>  
kozar.yurij@ukr.net

залізниць, злітно-посадкових смуг на аеродромах, мостів, шляхових естакад, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури; машинобудування; збір, очищення та розподілення води; охорона здоров'я; туризм, відпочинок, рекреація, культура та спорт; забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем; поводження з відходами, крім збирання та перевезення; виробництво, розподілення та постачання електричної енергії; надання соціальних послуг, управління соціальною установою, закладом; виробництво та впровадження енергозберігаючих технологій, будівництво та капітальний ремонт житлових будинків, повністю чи частково зруйнованих внаслідок бойових дій на території проведення антитерористичної операції; встановлення модульних будинків та будівництво тимчасового житла для внутрішньо переміщених осіб; надання освітніх послуг та послуг у сфері охорони здоров'я; управління пам'ятками архітектури та культурної спадщини; донорство крові та/або компонентів крові, заготівля, переробка, тестування, зберігання, розподіл і реалізація донорської крові та/або компонентів крові. За рішенням державного партнера державно-приватне партнерство може застосовуватися в інших сферах діяльності, які передбачають надання суспільно значущих послуг, крім видів господарської діяльності, які відповідно до закону дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам та організаціям. Державно-приватне партнерство застосовується з урахуванням особливостей правового режиму щодо окремих об'єктів та окремих видів діяльності, встановлених законом. Отже, вищенаведений перелік сфер діяльності не є вичерпним, оскільки за рішенням державного партнера ДПП може застосовуватися в інших сферах діяльності, крім видів господарської діяльності, які відповідно до закону дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам та організаціям. Також під час визначення потенційної сфери реалізації проекту ДПП необхідно враховувати особливості правового режиму щодо окремих об'єктів та окремих видів діяльності, встановлених законом [3].

В Україні, як і в інших країнах світу, активно розвивається та запроваджується стратегічний підхід до планування сталого територіального розвитку. Така активізація планувальної діяльності, з одного боку, є закономірним етапом розвитку регіонів та окремих територій, з іншого – намаганням регіонів знайти адекватні інструменти, які б допомагали відповісти на виклики сучасного глобалізованого світу, коли істотно пришвидшуються різноманітні зміни, в тому числі політичні, економічні, соціальні, технологічні, екологічні. Під час реалізації державно-приватного партнерства важливу роль посідає процес стратегічного планування, адже це довготривалий творчий процес, як правило, розробляється на 7–10 років і з певним алгоритмом дій, який покликаний вирішити питання забезпечення сталості розвитку територіальної громади. Стратегічне планування в об'єднаних територіальних громадах (далі – ОТГ) регулюється наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 30.03.2016 № 75 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо формування і реалізації прогнозних та програмних документів соціально-економічного розвитку об'єднаної територіальної громади» [4, с. 1]. Починаючи планувати розвиток громади, потрібно орієнтуватися на три складові стратегії: розвиток місцевої економіки; розвиток людського капіталу; збереження довкілля. Працюючи над стратегічним планом розвитку ОТГ, варто пам'ятати, що цей документ повинен: базуватись на конкурентних перевагах конкретної ОТГ та відповідати стратегії регіонального розвитку області та держави, також важливо, щоб він був реальним та міг бути реалізований в умовах сучасного періоду; розрахованим на реальні фінанси, які можна залучити; процес підготовки має відповідати правилам громадської участі і лобістської незаангажованості. Планування розвитку території не обмежується підготовкою лише однієї стратегії, а являє собою цілу низку планувальних документів, що мають формувати цілісну систему. До базових складників такої системи планування територіального розвитку треба віднести: стратегічні довгострокові плани соціально-економічного розвитку; просторові плани територіального розвитку (генеральні плани міст і містобудівна документація населених пунктів); середньострокові плани соціально-економічного розвитку території та цільові програми розвитку окремих сфер діяльності; короткострокові програми соціально-економічного розвитку. Усі види документів тісно пов'язані між собою, сприяють вирішенню питань підвищення ефективності функціонування території, але відрізняються між собою. Створення стратегій розвитку громади можна оцінити як виняткову можливість до

побудови відчуття громадянської відповідальності за місцеві справи. Почуття відповідальності може бути поширене далеко поза середовищем місцевого самоврядування і має шанси охопити коло місцевих лідерів з різних сегментів громадського життя [5, с. 19].

У зв'язку з цим можна виділити кілька методів (способів) розробки стратегій, серед яких потрібно виділити метод патерналізму, експертний, експертно-консультаційний, адміністративно-консультаційний методи та метод «співучасті». Метод патерналізму передбачає, що стратегія розробляється владою та муніципальним менеджментом, пишеться «в кабінетах» без будь-яких контактів з громадою. Використовуючи експертний метод, стратегія розробляється експертами, які роблять глибокі дослідження статистичних показників, використовують математичний апарат, проводять кореляційні чи факторні аналізи, прогнозують тенденції та пропонують плани дій, професійно працюють над створенням стратегії. Експертно-консультаційний метод використовується, коли стратегія розробляється експертами, які під час дослідження середовища та розробки основних напрямів розвитку звертаються за консультаціями до місцевої громади та влади. Адміністративно-консультаційний метод, коли стратегія розробляється владою та муніципальним менеджментом з консультаційним залученням громади через опитування громадської думки, круглі столи, громадські слухання тощо. Найбільш ефективним на сьогодні є метод «співучасті», що базується на довготривалому партнерстві із залученням експертів. Концепція методу побудована на колективній участі громади та формуванні групи професіоналів з лідерів місцевих громад, бізнесів та влади, яка працює над стратегією розвитку за допомогою залучених незалежних експертів [5, с. 19]. Отже, сьогодні стратегічне планування полягає у формуванні й реалізації стратегій розвитку ОТГ на основі безперервного контролю й оцінки змін, що відбуваються в її діяльності, з метою підтримки здатності території до виживання й забезпечення її ефективного функціонування в умовах мінливого зовнішнього середовища. Все більш актуальним стає пошук нових шляхів стабілізації регіонального розвитку та підвищення конкурентоспроможності територіального виробництва. Дотримання зазначених вимог до стратегічного планування забезпечать й ефективність реалізації складеного плану та інтенсивний розвиток регіону. Саме тому важливу роль у реалізації економічного і соціально-культурного розвитку територіальних громад посідає державно-приватне партнерство, в межах якого, відповідно до законодавства, можуть укладатися: концесійний договір; договір управління майном (виключно за умови передбачення у договорі, укладеному в межах державно-приватного партнерства, інвестиційних зобов'язань приватного партнера); договір про спільну діяльність та інші договори. Договір, укладений у межах державно-приватного партнерства, може містити елементи різних договорів (змішаний договір), умови яких визначаються відповідно до цивільного законодавства України. Правовими засадами здійснення державно-приватного партнерства є Конституція України, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України та інші законодавчі акти України, а також міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. У разі якщо між народними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору. Відносини, що виникають у зв'язку з державно-приватним партнерством, не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно норми щодо внесення змін до цього Закону. На відносини, що виникають у зв'язку з вибором приватного партнера та виконанням договору, укладеного в межах державно-приватного партнерства, та з наданням державної підтримки здійснення державно-приватного партнерства, не поширюється законодавство про публічні закупівлі [6, с. 22].

Отже, важливим і актуальним є здійснення державно-приватного партнерства у реалізації економічного і соціально-культурного розвитку територіальних громад.

Державно-приватне партнерство в Україні – система відносин між державним та приватним партнерами, під час реалізації яких ресурси обох об'єднуються з відповідним розподілом ризиків, відповідальності та винагород (відшкодувань) між ними, для взаємовигідної співпраці на довгостроковій основі у створенні (відновленні) нових та/або модернізації (реконструкції) наявних об'єктів, які потребують залучення інвестицій, та у користуванні (експлуатації) такими об'єктами. Державно-приватне партнерство (ДПП) вказане серед головних механізмів реалізації політики модернізації

економіки України, вирішення важливих соціально-економічних проблем. Висока ефективність ДПП як форми взаємодії держави та бізнесу доведена досвідом багатьох країн світу. Сьогодні актуалізувались об'єктивні обставини для запровадження механізмів ДПП. Реалізація масштабних модернізаційних проєктів в різних секторах економіки потребує значних інвестиційних ресурсів, потужним джерелом яких може стати приватний бізнес. До основних переваг ДПП належать фінансові вигоди для органів державної влади та ОМС, соціально-економічні вигоди для територіальної громади, а також політичні переваги. Успішний міжнародний та вітчизняний досвід використання державно-приватного партнерства є свідченням того, що ДПП є інструментом партнерської, рівноправної та взаємовигідної співпраці між державою, територіальними громадами в особі відповідних органів державної влади чи місцевого самоврядування та бізнесом, у межах якої спільні зусилля спрямовуються на реалізацію проєктів, які дозволяють вирішити важливі для територіальної громади соціально-економічні та інші проблеми.

Особлива зацікавленість регіональної і місцевої влади у використанні та розвитку ДПП пов'язана з перевагами цього механізму для залучення ресурсів (фінансових, інвестиційних, технологічних, управлінських), особливо в нинішніх умовах значної невідповідності між потребами розвитку та наявними бюджетними ресурсами. Фаховий підхід до використання ДПП може забезпечити використання внутрішніх ресурсів розвитку на регіональному і місцевому рівнях, що матиме позитивний вплив на реалізацію нової державної регіональної політики. Участь приватного інвестора здатна забезпечити більш ефективне використання фінансових ресурсів територіальної громади та залучити досвід приватного партнера для ефективної реалізації проєктів ДПП.

В основі реалізації проєктів ДПП лежить досягнення таких цілей: розвиток публічних послуг, в тому числі транспортні послуги: пасажироперевезення (аеропорти, громадський міський транспорт (автотранспорт, метро), міжміський автотранспорт, морський і річковий транспорт, пасажирські термінали в морських портах); а також соціальні послуги – будівництво і утримання шкіл, ЗВО, лікарень, поліклінік, стадіонів, театрів, бібліотек, парків; будівництво приміщень судів, інших органів влади; в) розвантаження бюджетів всіх рівнів (зокрема місцевих): проєкти ДПП передбачають залучення приватного капіталу, хоча не виключається пряме фінансування з державного або місцевого бюджету частини проєкту; іноді може використовуватися непрямий спосіб фінансування проєкту (наприклад, державне кредитування місцевих бюджетів); г) поліпшення якості послуг; д) зниження (або утримання) вартості плати за послуги; е) скорочення відповідальності і ризиків публічного партнера у сфері надання послуг, яка є об'єктом ДПП: під час реалізації проєкту ДПП частина ризиків переходить приватному партнеру, при цьому держава/територіальна громада залишається відповідальною за надання послуги в цілому; ж) стимулювання діалогу та взаємодії між бізнесом та владою; з) використання досвіду та професіоналізму приватного сектору при збереженні державного контролю над активами; и) залучення до реалізації інвестиційних проєктів фінансових ресурсів, що до цього перебували «у тіні» (політико-економічний чинник); к) залучення нових ресурсів для реалізації політики регіонального розвитку (реалізації інвестиційних проєктів на місцевому, регіональному рівнях) [6, с. 25].

**Висновки.** Отже, підсумовуючи, варто зазначити, що державно-приватне партнерство (ДПП) – це засноване на договорі довгострокове співробітництво між державою (державними органами та органами місцевого самоврядування), а також приватними компаніями, спрямоване на фінансування, проєктування, впровадження та управління публічними об'єктами і публічними послугами (public facilities and public services), які традиційно забезпечуються державою (публічним сектором) відповідно до умов, визначених вказаним Законом України, територіальні громади, які зацікавлені у реалізації спільних проєктів, мають змогу координувати діяльність суб'єктів співробітництва та акумулювати ресурси для спільного здійснення відповідних заходів [7, с. 1]. Третє тисячоліття разом з новими інвестиційними, технологічними та інноваційними можливостями для забезпечення високих і стійких темпів розвитку країни змушує Україну стати арбітром у сфері партнерства між державними органами влади та представниками приватного бізнесу, бо державні програми та проєкти, реалізація яких забезпечується виключно бюджетним коштом, не завжди дозволяє повною мірою реалізувати поставлену мету, що призводить до зниження конкурентоспроможності країни [8, с. 1]. Очевидно, що коштів лише місцевих бюджетів

для цього не достатньо. Мають бути розроблені відповідні плани та програми, зокрема в межах державно-приватного партнерства (ДПП) [9, с. 1].

Сьогодні чимало українців потерпають від неякісних комунальних та інфраструктурних послуг, місцевій владі не завжди вдається вирішити ці проблеми через: брак достатнього фінансування, доступу до сучасних технологій та досвіду управління на належному рівні. Як забезпечити населення якісними послугами у такій ситуації? Вже понад 25 років влада в Європі та в США використовують механізм державно-приватного партнерства, він дозволяє залучати приватного партнера до управління, модернізації наявних та створення нових об'єктів. Один з найбільш важливих аспектів державно-приватного партнерства – це надання можливості приватному сектору брати участь у відбудові інфраструктури та наданні державних послуг, таким чином залучається більше фінансів, досвіду та управлінських навичок, що за інших умов недоступні для публічного сектора. Механізм співпраці державного та приватного сектора полягає в тому, що приватна компанія надає певні послуги громаді, користуючись активами, які перебувають у державній комунальній власності. Це довгострокове партнерство і суть його полягає у розділенні функцій: щось краще забезпечує державний сектор (лікування, регулювання), а приватний сектор надає інші послуги на найвищому рівні, за умови, що приватний партнер дійсно найкращий у цьому. Це певною мірою і є суть ДПП. Органи влади зосереджуються переважно на визначенні цілей, співпраці і моніторингу їх досягнення, а також на якості і вартості наданих послуг. Приватний партнер інвестує власні кошти та ефективно управляє проєктом, залучаючи підприємницький досвід та сучасні технології. Програма державного партнерства не передбачає перехід майнових прав до інвестора, тобто інвестор отримує права користування впродовж якогось тривалого часу, але після того, як цей час закінчиться – земля залишається у власності громади, а майно, яке було створено, також переходить до власності громади [10, с. 1].

З огляду на частину 1 статті 1 Закону України «Про державно-приватне партнерство» декілька територіальних громад, які об'єдналися для досягнення тих чи інших цілей, можуть бути на боці державного партнера у договорі, що укладається в межах ДПП. Це може дозволити ОТГ реалізувати проєкти, спрямовані на розвиток територіальної громади, які не могли бути реалізовані такими громадами без участі приватного партнера. Ефективне спільне використання механізму ДПП територіальними громадами може стати інструментом, який дозволить забезпечити їх розвиток та надання якісних послуг у ситуації, коли в окремої територіальної громади немає змоги забезпечити виконання умов, які висуваються до проєкту ДПП. Територіальні громади на місцевому рівні та ОТГ шляхом реалізації проєктів ДПП можуть отримати механізм, який здатний сприяти розвитку регіонів та може збільшити їх конкурентоспроможність. Кожна територіальна громада має самостійно визначити пріоритетні напрями розвитку, в межах яких доцільно реалізувати проєкти на умовах ДПП з урахуванням потреб та інтересів населення, якими можуть стати такі: виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл; будівництво, ремонт й експлуатація доріг; збір, очищення та розподілення води; охорона здоров'я; освітні послуги; туризм, відпочинок, рекреація, культура й спорт; забезпечення функціонування зрошувальних і осушувальних систем; збирання та оброблення відходів; виробництво та постачання електричної енергії; надання послуг у сфері інформації та телекомунікацій та інші.

#### **Список використаних джерел**

1. Державно-приватне партнерство як механізм реалізації нової регіональної політики: можливості застосування та практичні аспекти підготовки і впровадження інвестиційних проєктів. Reportпрограми U-LEAD. URL : [http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP\\_report\\_U-LEAD\\_30\\_10\\_2017.pdf](http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf).
2. Про управління об'єктами державної власності : Закон України від 21.09.2006. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0075858-16#Text>.
3. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 01.07.2010. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text>.
4. Бриль М. Стратегія – основа становлення та розвитку ОТГ. URL : <https://i.factor.ua/ukr/journals/ms/2018/may/issue-5/article-36538.html>.
5. Армашова В. О. Основи стратегічного планування розвитку об'єднаних територіальних громад. *Розвиток територіальних громад в умовах децентралізації: правові, економічні та соціальні аспекти* : зб. тез Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Миколаїв, 13–14 груд. 2018 р.). Миколаїв : МНАУ. С. 19–22.

6. Державно-приватне партнерство як механізм реалізації нової регіональної політики: можливості застосування та практичні аспекти підготовки і впровадження інвестиційних проєктів. Report програми U-LEAD. URL : [http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP\\_report\\_U-LEAD\\_30\\_10\\_2017.pdf](http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf).
7. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. Інформаційний ресурс Мінекономіки. URL : <https://www.me.gov.ua/Tags/DocumentsByTag?lang=uk-UA&tag=Derzhavno-privatnePartnerstvo>.
8. Державно-приватне партнерство в системі охорони здоров'я України: міф чи реальність. Юридична газета online. URL : <https://jur-gazeta.com/publications/practice/derzhavnoprivatne-partnerstvo/derzhavnoprivatne-partnerstvo-v-sistemi-ohoroni-zdorovya-ukrayini-mif-chi-realist.html>.
9. Державно-приватне партнерство в медичній галузі України: реалії та перспективи. Реанімаційний пакет реформ. URL : <https://rpr.org.ua/news/derzhavno-pryvatne-partnerstvo-v-medychniy-haluzi-ukraini-realii-ta-perspektyvy/>.
10. Що таке державно-приватне партнерство? Гірсівська ОТГ. URL: <https://girsivskagromada.gov.ua/news/1574057241/>.

Надійшла до редакції 06.07.2022

#### References

1. Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak mekhanizm realizatsii novoi rehionalnoi polityky: mozhlyvosti zastosuvannya ta praktychni aspekty pidhotovky i vprovadzhennia investytsiinykh proektiv [Public-private partnership as a mechanism for implementing a new regional policy: application possibilities and practical aspects of preparation and implementation of investment projects]. Reportprohramy U-LEAD. URL: [http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP\\_report\\_U-LEAD\\_30\\_10\\_2017.pdf](http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf). [in Ukr.].
2. Pro upravlinnia ob'ektamy derzhavnoi vlasnosti [On the management of state-owned objects] : Zakon Ukrainy vid 21.09.2006. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0075858-16#Text>. [in Ukr.].
3. Pro derzhavno-pryvatne partnerstvo [On public-private partnership] : Zakon Ukrainy vid 01.07.2010. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text>. [in Ukr.].
4. Bryl, M. Stratehiia – osnova stanovlennia ta rozvytku OTH [Strategy is the basis of formation and development of OTG]. URL : <https://i.factor.ua/ukr/journals/ms/2018/may/issue-5/article-36538.html>. [in Ukr.].
5. Armashova V. O. Osnovy stratehichnoho planuvannya rozvytku obiednanykh terytorialnykh hromad. Rozvytok terytorialnykh hromad v umovakh detsentralizatsii: pravovi, ekonomichni ta sotsialni aspekty [Basics of strategic planning for the development of united territorial communities. *Development of territorial communities in conditions of decentralization: legal, economic and social aspects*] : zb. tez Vseukrainskoi nauково-prakt. konf. (m. Mykolaiv, 13–14 hrud. 2018 r.). Mykolayiv : MNAU, pp. 19–22. URL : [https://www.mnau.edu.ua/files/nauk\\_prof\\_konf/abstracts2018-12-13.pdf](https://www.mnau.edu.ua/files/nauk_prof_konf/abstracts2018-12-13.pdf). [in Ukr.].
6. Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak mekhanizm realizatsii novoi rehionalnoi polityky: mozhlyvosti zastosuvannya ta praktychni aspekty pidhotovky i vprovadzhennia investytsiinykh proektiv [Public-private partnership as a mechanism for implementing a new regional policy: application possibilities and practical aspects of preparation and implementation of investment projects]. Report prohramy U-LEAD. URL : [http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP\\_report\\_U-LEAD\\_30\\_10\\_2017.pdf](http://rdpa.regionet.org.ua/images/129/PPP_report_U-LEAD_30_10_2017.pdf). [in Ukr.].
7. Ministerstvo rozvytku ekonomiky, torhivli ta silskoho hospodarstva Ukrainy [Ministry of Economic Development, Trade and Agriculture of Ukraine]. Informatsiinyi resurs Minekonomiky. URL : <https://www.me.gov.ua/Tags/DocumentsByTag?lang=uk-UA&tag=Derzhavno-privatnePartnerstvo>. [in Ukr.].
8. Derzhavno-pryvatne partnerstvo v systemi okhorony zdorovia Ukrainy: mif chy realist [Public-private partnership in the healthcare system of Ukraine: myth or reality]. *Yurydychna hazeta online*. URL: <https://jur-gazeta.com/publications/practice/derzhavnoprivatne-partnerstvo/derzhavnoprivatne-partnerstvo-v-sistemi-ohoroni-zdorovya-ukrayini-mif-chi-realist.html>. [in Ukr.].
9. Derzhavno-pryvatne partnerstvo v medychnii haluzi Ukrainy: realii ta perspektyvy [Public-private partnership in the medical industry of Ukraine: realities and prospects]. Reanimatsiinyi paket reform. URL: <https://rpr.org.ua/news/derzhavno-pryvatne-partnerstvo-v-medychniy-haluzi-ukraini-realii-ta-perspektyvy/>. [in Ukr.].
10. Shcho take derzhavno-pryvatne partnerstvo [What is a public-private partnership]? Hirsivska OTH. URL : <https://girsivskagromada.gov.ua/news/1574057241/>. [in Ukr.].

#### ABSTRACT

**Yurii Kozar. The state-private partnership in the realization of the economic and the socio-cultural development of the territorial communities.** The modern state of normative and organizational functioning, peculiarities of the state-private partnership (hereinafter referred to as SPP) have been characterized in the work, and the own recommendations as for the ways of the improvement of the development and the introduction of the strategic approach to the planning of sustainable territorial development have been pointed. Attention is focused on the fact that the activation of the planning activities, on the one hand, is a regular stage of the development of the regions and the individual territories, on the other hand, it is an attempt of the regions to find the adequate tools that will help to

answer the challenges of the modern globalized world, when the diverse changes are significantly speeding up, including political, economic, social, technological, ecological. The theme of the state-legal partnership in the realization of the economic and the socio-cultural development of the territorial communities is highlighted.

It has been characterized that the Law of the Ukraine «On State-Private Partnership» is the main law in the legislation system of SPP. The definition has been given and the features have been outlined that characterize the relationship of the state-private partnership. The definition of the state-private partnership is given as cooperation between the state of the Ukraine, the Autonomous Republic of Crimea, the territorial communities represented by the relevant state bodies that, according to the Law of the Ukraine «On the Management of the Objects of State-property» that manage objects of the state property, local self-government bodies, the National Academy of Sciences of the Ukraine, national branch academies of sciences (state partners) and legal entities, except for the state and the communal enterprises, the institutions, the organizations (private partners), which are carried out on the basis of the contract in the manner established by this Law and other legislative acts, and corresponds to the signs of the state-private partnership determined by this Law. The actuality of the strategic planning and the development of the united territorial communities is emphasized and attention is focused on the important role of the state-private partnership in the realization of the economic and the socio-cultural development of the territorial communities.

**Keywords:** *public-private partnership, territorial community, strategy, planning.*

UDC 351.7

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-3-154-159



**Roman OPATSKYI**<sup>©</sup>

Doctor of Law, Associate Professor  
(Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs,  
Dnipro city, Ukraine)

#### **METHODS OF ACTIVITY OF PUBLIC ADMINISTRATION IN IMPLEMENTATION OF JUVENILE POLICY**

**Роман Опацький. МЕТОДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ У СФЕРІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ.** У статті досліджено методи впливу публічної адміністрації на суспільні відносини у сфері реалізації ювенальної політики в Україні.

Переконання й заохочення як всеохоплюючі методи діяльності публічної адміністрації у сфері реалізації ювенальної політики становлять основу функціонування апарату державного управління в зазначеній сфері. Під час здійснення державного керівництва у сфері реалізації ювенальної політики, а також у процесі правоохоронної діяльності органи державного управління використовують найрізноманітніші прийоми і способи переконання і заохочення як методи цілеспрямованого впливу.

Зростання свідомості, організованості громадян робить методи переконання й заохочення дедалі ефективнішими інструментами регулювання громадських управлінських відносин. При цьому звужується сфера адміністрування, невиправдане застосування адміністративно-примусових засобів впливу. Наголошено, що зважаючи на сучасний стан, грошові методи відіграють важливу роль у діяльності публічної адміністрації у сфері реалізації ювенальної політики.

Невід'ємною складовою системи методів державного управління суспільством є метод примусу. Вказаний метод належить до найбільш жорстких засобів впливу, тому в діяльності органів управління та їх посадових осіб примус застосовується, як правило, у поєднанні з іншими управлінськими прийомами. Обстоюється позиція, що гарантією правильного поєднання методів переконання, заохочення й примусу є визнання головної ролі методів переконання і заохочення як методів психічного впливу на свідомість, а через неї – на поведінку людей. Ці методи виявляються в системі заохочувальних, виховних, пояснювальних, рекомендувальних заходів, що забезпечують правочинність вчинків і дій учасників управлінських відносин.

**Ключові слова:** *публічна адміністрація, адміністративні методи, примус, заохочення, ювенальна політика.*

© R. Opatskyi, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-8658-8153>

opatskyi@i.ua